

BILAG A1

Paul Poast: ”Der er ikke behov for at reformere FN’s Sikkerhedsråd”.

World Politics Review. 30.9.2022. Uddrag.

Paul Poast er lektor i international politik ved University of Chicago.

I en tale til FN’s Generalforsamling i september 2022 krævede den amerikanske præsident, Joe Biden, en reform af Sikkerhedsrådet, der har ansvaret for at bevare international fred og sikkerhed. Bidens argument var klart: ”Tiden er kommet til, at Sikkerhedsrådet bliver mere inkluderende, så det bedre kan opfylde behovene i en forandret verden”. Mere præcist ønsker Biden at udvide Sikkerhedsrådet fra dets nuværende 15 medlemmer og at forøge antallet af permanente pladser fra de nuværende fem – USA, Storbritannien, Frankrig, Kina og Rusland.

USA har støttet en reform af Sikkerhedsrådet i årtier. Herunder har man ikke mindst bakket op om sine tætte allierede Tyskland og Japans bestræbelser på at blive permanente medlemmer. Men den umiddelbare årsag til Bidens nuværende krav er Ruslands invasion af Ukraine, og mere præcist Moskvas veto af resolutioner, der fordømmer invasionen. Rent faktisk fik Sikkerhedsrådets manglende evne til at handle Ukraines Præsident Volodymyr Zelenskyj til at opfordre rådet til at ”opløse sig selv”. På den baggrund er kravene om reform forståelige, men den barske virkelighed er, at reformerne ikke vil blive gennemført. Og det bør de af flere årsager heller ikke blive. For det første er reformerne, på trods af gode intentioner, baseret på en fejlagtig opfattelse af FN. Det oprindelige formål med Sikkerhedsrådet var at forebygge krig mellem stormagterne, ikke at forhindre stormagterne i at føre krig. Ruslands invasion af Ukraine er afskyelig. Det samme var USA’s invasion af Irak i 2003, som Sikkerhedsrådet heller ikke kunne forhindre. Disse fiaskoer er beklagelige, men ikke undergravende. Sikkerhedsrådet er i sidste ende et forum, hvor stormagterne kan diskutere, kritisere og måske ind imellem nå til enighed. Formålet med Sikkerhedsrådet er at undgå en gentagelse af Anden Verdenskrigs ødelæggelser ved at forebygge direkte militær konflikt mellem stormagterne. Så længe det mål bliver opnået, er Sikkerhedsrådet en succes.

For det andet er de foreslåede reformer unødvendige. Hvis medlemmer af Sikkerhedsrådet ønsker at skride til handling over for Rusland, kan de sagtens gøre det. Og de har faktisk allerede gjort det. Lige fra at gennemføre sanktioner mod russerne til at levere våben til ukrainerne. Med andre ord: Sikkerhedsrådets manglende evne til at vedtage en resolution om krigen i Ukraine forhindrede ikke medlemsstaterne i at handle på egen hånd. Det er derfor uklart, hvorfor det er nødvendigt at ændre Sikkerhedsrådets sammensætning.

For det tredje er reformerne efter al sandsynlighed umulige. FN-pagten kan ændres. Men det kræver, at to-tredjedele af FN’s 193 medlemmer stemmer for, og at Sikkerhedsrådet – inklusive de fem permanente medlemmer – godkender ændringen. Det var det, der skete i 1965, hvor antallet af ikke-permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet blev forøget fra seks til ti, fordi afkoloniseringen hastigt øgede antallet af FN-medlemsstater.

Det er svært at undgå den konklusion, at hovedformålet med Bidens nuværende krav om reformer er at udvande eller endda eliminere Ruslands indflydelse i Sikkerhedsrådet. I sidste ende vil planerne om at reformere sikkerhedsrådet sandsynligvis ikke føre nogen vegne – og det er helt, som det bør være.